

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

עין משפט נר מצוה

תא א מיי פיי מהל
מחלות אסורות
ה' י סגג לאון קמד
טוש"ע י"ד סימן נלד
סעף ח:
תב ב מיי"ט סס הלכה ח
[ופ"ה מהל' כללס]
הל' ג ד טוש"ע סס סר
לנו סעי' [א] סט:
תג ג מיי פ"ז מהלכות
ע"ז הלכה א סגג
עשן ח:

מוסף רש"י

החוקים
המדרשות. שורשן
בפירקא שיש בהן הולאה
(כריתות יג). לאחר
ירושנה וישיבה משמע.
לאחר שקבעו משכן בשילה
הוא דתמיזו (ובח"ס
קיא. וע"ש ק"ב: ד"ה
באו לשי"ח).

חוז מן הערלה והכלאים. שא"ע פ' שתינות ב' ארץ נוהגים אף בח"ל
הערלה הלכה והכלאים מדברי סופרים כדלקמן (דף נח:): אף החדש.
מלאכולו לפני העומר: ג' סלוא דהיב זה ביאה. שאלה הכתוב
בזאת הארץ כגון כי תבאו (ויקרא יט) כי יבאך (שמות יא): ספילין
ופטר חמור. כתיב זה והיה כי
יבאך בפרשת קדש לי (שם): ונוהגין
בין בארץ בין כו'. תפילין אשכחן
בזמנה דוכתינן: ב' צבנן אמוראי דבבלי
דמנחי תפילין (פ' פטר חמור ט) בפטר רחס
תלה רחמנא: ח' חוצה הגוף. היינו
אינה תלויה בארץ אינה מוטלת לא
על הקרקע ולא על גידוליו אלא על
גופו של אדם כגון שנת תפילין עזרת
כוכבים פטר חמור מילה עריות
וכיוצא בהם: ח' חוצה קרקע. שמוטלת
על הקרקע או גידוליו כגון תרומות
ומעשרות חלה לקט שכחה ופאה
(ט) [שמות לה, ג]. מנא
ק' [לפניו איתא רב נתן
גריה דרבי יוסף] (ט) [ג'ל'
מושבותיכם דכתב.
(כ"ט) [ש"ס] (ט) [בש"ס]
משבאו וא"ל דוקא אחר
שבאו] (ט) [בש"ס]
ובמתינו: והיתה,
(א) [שם ט"ו] [מש"ס],
(ג) [בש"ס] (א) [ויקרא
כג, ג].

זניסן שלא יאכל מהם ומספק אין לאסור כל השעורים כיון דרוז
השעורים נזרעו קודם ט"ז בניסן וצירושלמי נמי משמע דחדש נוהג
אף בשל עובדי כוכבים דפריך עלה דמתני' דקתני אף החדש אמאי לא
תני חלה ומשני לפי שאינה בשל עובדי כוכבים משמע דחדש דקתני
במתניתין נוהג בשל עובדי כוכבים:
דרי תפילין ופטר חמור. פירש
ב' צבנן דנוהג בח"ל דהא
אשכחן בזמנה דוכתינן ב' צבנן אמוראי
דבבלי דמנחי תפילין וכן מלינו בצבורות
(דף יב, א) (פ' דרמי בר חמא דהיה מבבלי
היה לו פטר חמור וא"ת דלמא
מדכבנן הוה עבדי וי"ל דמ"מ פריך
שפיר דכי נמי מדכבנן הוה עבדי מ"מ
הוה ליה למיתביה בזמני' חוץ מתפילין
ופטר חמור דהא חשיב ערלה בזמני'
דמשמע בסמוך דלינו אלא מדכבנן
דקתני יורד ולוקח וכו' וא"ת הכי
מיסק אדעתיה למימר דמנא התלויה
בארץ אינה אלא א"כ נאמר זה ביאה
והרי כללס דלא כתיב זה ביאה וקרי
ליה בזמני' תלויה בארץ וי"ל דלעולם
היה יודע דמנא שהיא חובת הקרקע
נקראת תלויה בארץ אע"ג דלא כתיב
זה ביאה אלא הוה סלקא דעתיה דאף
הגוף אי כתיב זה ביאה הו"א נמי
נקראת תלויה בארץ ולהכי פריך הרי
תפילין ופטר חמור: ה"ג צא ויאמר
מפה שבתוב בענין מה עבודת כוכבים
מיוחדת. ו"ג עבודת כוכבים בכלל
היתה ולמה יא"ת להקיש אליה שהרי
יא"ת לומר אזד תאבדון:

פירש בקונטרס דגבי
פרשת נסכים קאי דכתיב כי תבאו
אל ארץ מושבותיכם ועשיתם אשה
וגו' ויליף ר' ישמעאל מקרא דלא זא
הכתוב אלא להטעינן נסכים לזמנה
כבור ואפילו קרבן יחיד בזמנה כבור
דמשמע לקמן (עמוד ב) אזל לא קרבן
יחיד בזמנה יחיד ונפקא לן מדכתיב
בהאי פרשת נסכים אשר אני ונתן
לכם משמע בזמנה הנוהגת בכללס
הכתוב מדבר הלך ע"כ האי
מושבותיכם לא משמע כל מקום שאתם
יושבים דאין זמנה כבור אלא במקום
אחד א"כ (י) מושבותיכם דכתיב א"תא
לאשמועינן דאף זמנה גלגל שהיה שם
מוצא הגחשת כל י"ד שנה שכבשו
וחלקו והיא זמנה כבור לא נתחייבו
בנסכים אלא דוקא (ז) עד שבאו לשילה
דהיינו אחר ירושה וישיבה ונתחייבו
בנסכים ושזב לא פסקו נסכים בזמנה
כבור אפילו משחרבה שילה (י) היתה
זמנה כבור צנוב וגבעון (י) והיינו דקאמר
קרא זמנה הנוהגת בכללס ש"מ
מושבותיכם דכתיב בנסכים לאו כל מקום משמע דא"כ הוה לה זמנה
יחיד הנעשית בז"מ בשעת היתר הבנות עכ"ל:
והרי שבת שנאמר בה מושבות. פי' בקונטרס דכתיב לא תבערו
אש בכל מושבותיכם ציוס השבת ולא נהירא דהא אינרין
לדרשא אחריתא כדדרשין בפ"ק דשבת (דף כ"ט). בכל מושבותיכם אי
אתה מבנין אזל אתה מבנין במדורות בית המוקד וע"ק דקאמר
בסמוך (סד"א הו"א) צענינא דמועדות כתיב והאי קרא לא כתיב
צענינא דמועדות לכן נראה דקרא אחריתא הוה דכתיב שבת היא
לה' בכל מושבותיכם בפרשת אמור אל הכהנים (ג' ג' ע"ד ע"ד):
במאי

דא"כ הוה לה זמנה יחיד הנעשית בז"מ בשעת היתר הבנות: והרי שבת.
נאמר זה (ה) לא תבערו וגו' ונוהגת בז"מ אף מושבותיכם דנסכים
בז"מ קאמר ובזמנה יחיד הנוהגת בכל מושבות הכתוב מדבר והאי דתלייה
בז"מ ארץ ה"ק עד עכשיו הייתם במשכן שהבנות נאסרו
ועדיין לא הקרבנתם נסכים אלא בזמנה יחיד ומשתבאו לארץ כל י"ד שנה
שלא הוקבע משכן שילה והיו שוכנים בגלגל טרודים במלחמה
וקי"ל שהותרו הבנות זא כתוב זה ללמדנו כי תבאו אל הארץ ותהא זמנה
יחיד מותרת אף היא תטעון נסכים והכי איתא בזבחים (שם):
ביאה

תורה אור השלם

1. אלה החוקים
המשפטים אשר
תשמרון לעשות בארץ
אשר נתן יי אלהי אבתך
לך לרשתה כל הימים
אשר אתם חיים על
הארץ: דברים יב א
2. אבד תאבדון את כל
המוקמות אשר יבדו שם
הגוים אשר אתם ירשים
אתם את אלהיהם על
ההרים והרמים ועל
הגבעות ותחת כל עץ
ירקן: דברים יב ב

הגהות הב"ח

(ה) ג' שנת מ"ז א"תא:

מוסף תוספות

א. אע"ג דרבי ישמעאל
אמר להטעינא נסכים
לבמה גדולה וירוש
מושבת לאחר ירושה
וישיבה ואז נאסרו הבנות
שבאו לשילה מ"מ אח"כ
בבוב ובעיניו מודה ר"י
דבמות ציבור טעונה
נסכים. תוס' זבחים ק"א.
וע"י מהר"ש. ב. לשה
גדולה היא שהבנות
מתחמטין שם במדורות
אש הנסקת תמיד מפני
שהמולכן על רצפת שיש
בעורה. ש"י שנת יט:

דלא זא הכתוב אלא להטעינא נסכים לזמנה יחיד ולא לזמנה
יחיד ונפקא ליה מדכתיב (א) אשר אני ונתן לכם בזמנה הנוהגת בכללס
הכתוב מדבר הלך על כרחך האי מושבותיכם לאו כ"מ שאתם יושבים
משמע דאין זמנה יחיד אלא במקום אחד אלא האי מושב דכתיב
אתא קרא לאשמועינן דאף בזמנה גלגל שהיה שם מוצא הנחשת כל
י"ד שנה שכבשו וחלקו והיא זמנה כבור לא נתחייבו בנסכים אזל
משבאו לשילה דהיינו לאחר ירושה וישיבה נתחייבו בנסכים ושזב לא
פסקו נסכים בזמנה יחיד ואפילו משחרבה שילה והיתה זמנה יחיד
צנוב וגבעון והיינו דקאמר ללמדן ש"מ כו' כלומר מדפריש לך קרא
זמנה הנוהגת בכללס ש"מ מושב דכתיב בנסכים לאו כ"מ משמע
דא"כ הוה לה זמנה יחיד הנעשית בז"מ בשעת היתר הבנות: והרי שבת.
נאמר זה (ה) לא תבערו וגו' ונוהגת בז"מ אף מושבותיכם דנסכים
בז"מ קאמר ובזמנה יחיד הנוהגת בכל מושבות הכתוב מדבר והאי דתלייה
בז"מ ארץ ה"ק עד עכשיו הייתם במשכן שהבנות נאסרו
ועדיין לא הקרבנתם נסכים אלא בזמנה יחיד ומשתבאו לארץ כל י"ד שנה
שלא הוקבע משכן שילה והיו שוכנים בגלגל טרודים במלחמה
וקי"ל שהותרו הבנות זא כתוב זה ללמדנו כי תבאו אל הארץ ותהא זמנה
יחיד מותרת אף היא תטעון נסכים והכי איתא בזבחים (שם):
ביאה